

PARAULES DE VIDA

La llibertat cristiana (II): la llibertat religiosa

Un dels avanços més importants en la història de la humanitat el constitueix la convicció que tothom, independentment de la seua situació econòmica i social, té dret a viure en llibertat i que el respecte a la dignitat humana està unit a la salvaguarda d'aquesta llibertat. Com ha recordat el Concili Vaticà II, «mai com avui havien tingut els homes un sentit tan agut de la llibertat» (GS, 4). L'aspiració a viure en llibertat està inscrita en el cor de l'home. La llibertat no s'entén com una absència de qualsevol llei moral que indique límits a la seua actuació. Tot ésser humà ha de reconèixer que no s'ha donat la vida a si mateix, per la qual cosa la seua

actuació ha de partir de l'acceptació de la seua radical dependència de Déu i de la seua voluntat. A més, les persones ens realitzem en la relació amb els altres, amb la naturalesa i amb nosaltres mateixos. Tot això condiciona la nostra vida i ens ha de portar a pensar que la llibertat no consisteix en el dret a actuar al marge de tota exigència moral.

Aquest anhel únicament es garanteix si es respecten els drets humans, que són universals, inviolables i inseparables, i han de ser tutelats en el seu conjunt. Si no es respecten tots és que en realitat no es creu en ells. El primer que s'ha de salvaguardar absolutament, perquè és el fonament de tots els altres, és el dret a la vida des de la seua concepció fins a la seua conclusió natural. Quan la vida

deixa de ser un valor absolut es posen en perill tots els altres drets. Per això, l'Església sempre ha ensenyat la il·licitud de tota forma d'avortament provocat i de l'eutanàsia.

El respecte a la llibertat de les persones, que és una obligació dels poders públics, es manifesta també en la defensa de la llibertat religiosa i de consciència. En l'ambient cultural en què vivim, on no es valora el fet religiós com un factor positiu per al desenvolupament de les persones i de la societat; en el que el principi que inspira moltes de les lleis que s'aproven és que tots hem de viure com si Déu no existís; i en el qual es tendeix a menystenir la fe, reduint-la a quelcom merament privat i negant la seua rellevància pública; molts poden pensar

que estem davant un dret secundari. No obstant això, es tracta d'un dret fonamental perquè afecta al més profund de l'ésser humà que és la seua consciència. Per tant, la salvaguarda del dret a la llibertat religiosa i de consciència constitueix un indicador per a verificar el respecte als altres drets humans.

Molts entenen la llibertat religiosa en un sentit minimalista i la redueixen a una llibertat de culte. A més d'això, inclou altres aspectes: el dret a ordenar les pròpies decisions morals segons la veritat; el dels pares a educar els fills segons les pròpies conviccions religioses i el que comporta la vivència d'aquestes; el de

les comunitats i grups a organitzar-se per a viure la pròpia religió. L'Estat pot regular el seu exercici, però hauria d'observar sempre alguns principis: evitar la discriminació dels ciutadans per motius religiosos i reconèixer el dret de les institucions a una vivència comunitària de la fe. S'ha de prohibir tot allò que, encara que estiga ordenat per preceptes religiosos, supose un atemptat a la dignitat i integritat de les persones o pose en perill les seues vides. En aquest cas la prohibició no es deu a motius religiosos, sinó al deure de les autoritats de garantir la dignitat humana.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Donar una generosa resposta

«Fa unes setmanes que la pantalla del lateral del presbiteri de la meua parròquia resta apagada. No s'hi projecta la lletra de les cançons per afavorir la participació de l'assemblea de fidels en les eucaristies del diumenge, com es feia des de fa uns anys. Anava bé. Era un bon subsidi per seguir determinades pregàries, una mica llargues. La persona que se n'ocupava va traspasar i ningú no s'ha ofert per assumir aquest servei. És cert que és un compromís gran, demana una dedicació continuada i constant. També cal conèixer i tenir cert domini de les noves

tecnologies. Els *power point*, però, ja estan fets. Només cal passar les diapositives». Qui em feia aquest comentari és una persona molt integrada a la seua parròquia. És qui en porta la seua economia.

En altres ocasions m'han comentat la dificultat per trobar un voluntari per portar l'economia parroquial o voluntaris per assumir un grup de catequesi o per fer-se càrrec de la distribució d'aliments... De ben segur que altres serveis també necessiten persones que se'n responsabilitzin i no sempre hi ha prou voluntaris. La comunitat eclesial

integrada per persones de totes les edats i condició ha de fer-se càrrec del sosteniment de la seua diversitat missional.

L'Església, comunitat de fidels, ha de difondre el missatge de salvació, el missatge de vida, ha d'evangelitzar, des dels fets i des de la Paraula, des de l'amor i el servei. Ha d'impregnar la realitat social des del testimoni personal i compromès dels seus membres. Les ocasions per oferir-lo generosament, convé cercar-les, oferir-se per desenvolupar-les. La vida comunitària necessita d'una munió de serveis que els laics i laiques

han d'assumir amb joia. La comunitat, el seu esperit i les seves obres, han de projectar-se gràcies a les paraules i les accions dels seus membres, el seu dir i el seu fer. La missió del laic a l'Església i al món és ineludible. «Déu no és injust i per això no oblidarà tot el que heu fet, és a dir, l'amor que heu mostrat per causa del seu nom, posant-vos al servei del poble sant, en el passat i en el present» (He 6,10). Les possibilitats són moltes, la resposta depèn de cadascú, de les seves possibilitats i circumstàncies.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

La libertad cristiana (II): la libertad religiosa

Uno de los avances más importantes en la historia de la humanidad lo constituye la convicción de que todo el mundo, independientemente de su situación económica y social, tiene derecho a vivir en libertad y que el respeto a la dignidad humana está unido a la salvaguarda de esta libertad. Como ha recordado el Concilio Vaticano II, «jamás tuvieron los hombres un sentido tan agudo de la libertad como hoy» (GS, 4). La aspiración por vivir en libertad está inscrita en el corazón del hombre. La libertad no se entiende como una ausencia de cualquier ley moral que indique límites a su actuación. Todo ser humano debe reconocer que no se ha dado la vida a sí mismo, por lo que su actuación debe partir de la aceptación de su radical dependencia de Dios y de su voluntad. Además, las personas nos realizamos en la relación con los otros, con la naturaleza y con nosotros mismos. Todo esto condiciona nuestra vida y nos debe llevar a pensar que la libertad no consiste en el derecho a actuar al margen de toda exigencia moral.

Este anhelo únicamente se garantiza si se respetan los derechos humanos, que son universales, inviolables e inseparables, y han de ser tutelados en su conjunto. Si no se respetan todos es que en realidad no se cree en ellos. El primero que se debe salvaguardar absolutamente, porque es el fundamento de todos los demás, es el derecho a la vida desde su concepción hasta su conclusión natural. Cuando la vida deja de ser un valor absoluto se ponen en peligro todos los demás derechos. Por ello, la Iglesia siempre ha enseñado la ilicitud de toda forma de aborto provocado y de la eutanasia.

El respeto a la libertad de las personas, que es una obligación de los poderes públicos, se manifiesta también en la defensa de la libertad religiosa y de conciencia. En el ambiente cultural en que vivimos, en el que no se valora lo religioso como un factor positivo para el desarrollo de las personas y de la sociedad; en el que el principio que inspira muchas de las leyes que se aprueban es que todos debemos vivir como si Dios no existiera; y en el que se tiende a minusvalorar la fe, reduciéndola a algo meramente privado y negando su relevancia pública, muchos pueden pensar que estamos ante un derecho secundario. Sin embargo, se trata de un derecho fundamental porque afecta a lo más profundo del ser humano que es su conciencia. Por tanto, la salvaguarda del derecho a la libertad religiosa y de conciencia constituye un indicador para verificar el respeto a los otros derechos humanos.

Muchos entienden la libertad religiosa en un sentido minimalista y la reducen a una libertad de culto. Además de esto, incluye otros aspectos: el derecho a ordenar las propias decisiones morales según la verdad; el de los padres a educar a los hijos según las propias convicciones religiosas y lo que conlleva la vivencia de estas; el de las comunidades y grupos a organizarse para vivir la propia religión. El Estado puede regular su ejercicio, pero debería observar siempre algunos principios: evitar la discriminación de los ciudadanos por motivos religiosos y reconocer el derecho de las instituciones a una vivencia comunitaria de la fe. Se debe prohibir todo aquello que, aunque esté ordenado por preceptos religiosos, suponga un atentado a la dignidad e integridad de las personas o ponga en peligro sus vidas. En este caso la prohibición no se debe a motivos religiosos, sino al deber de las autoridades de garantizar la dignidad humana.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Jornada d'Animadors 2022

El dissabte 26 de març es va celebrar a la Cova de Sant Ignasi la VII Jornada d'Animadors sota el lema «Aixeca't, per a veure des del Crist». Una cinquantena d'acompanyants de joves i adolescents dels bisbats de tota Catalunya van citar-se a Manresa per compartir i reflexionar sobre el seu paper com a animadors. La jornada, organitzada pel Secretariat Interdiocesà de Joventut (SIJ), va desenvolupar-se en el context de l'Any Ignasià i el Sínode de la sinodalitat. La sessió va iniciar-se amb la benvinguda i pregària dirigida per Mn. Carlos Bosch, director del SIJ.

A continuació va iniciar-se la formació amb el testimoni d'en Luis Jordà, coordinador de MAG+S.CAT. Prenent sant Ignasi com a referent, vam comptar amb la ponència de l'Enric Puiggròs SJ, delegat de Jesuïtes Catalunya, que prenia com a títol «Veure noves totes les coses en Crist, vers una pedagogia pastoral».

En acabar les xerrades del matí, els participants van pregar al Santuari de la Cova i van gaudir de la

visita guiada. Seguidament es va fer un dinar de germanor.

La jornada va acabar amb el treball de grups a primera hora de la tarda i la posada en comú. Finalitzà amb una oració en què es van encomanar a Déu els fruits abundosos de la jornada i de les properes trobades previstes.

Mn. Gerard Reverté

El Col·legi Diocesà celebra la festa patronal

El diumenge 3 d'abril vam celebrar la festa patronal, una data molt especial per al nostre Col·legi. La celebració va comptar amb l'assistència de famílies de totes les etapes, a més de professorat i personal del centre.

L'acte principal era la missa, oficiada per Mons. Enrique Benavent. Durant l'eucaristia, diversos alumnes van participar en determinats moments de la celebració, especialment els de 2n de Batxillerat ja que és el seu últim any amb nosaltres. Molts d'ells porten gairebé tota la seva vida al Col·legi i, a més dels aprenentatges acadèmics, també s'enduran el creixement com a persones.

Cinta Jiménez

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex_es: «La fe no és aigua que apaga, sinó foc que crema; no és un calmant per als quals estan estressats, sinó una història d'amor per als quals estan enamorats. Per això Jesús odia la tebiesa més que qualsevol altra cosa (cf. Ap 3, 16)» (31 de gener).

@Pontifex_es: «Sant Joan Bosco, pare i mestre de la joventut, no es va tancar en la sagristia, sinó que va sortir al carrer a buscar els joves, amb aquella creativitat que li va caracteritzar» (31 de gener).

@Pontifex_es: «El culte a Déu sincer i humil no porta a la discriminació, a l'odi i a la violència, sinó al respecte de la sacralitat de la vida, al respecte de la dignitat i la llibertat dels altres, i al compromís amorós pel bé de tots. #WIHW #FratelliTutti» (1 de febrer).

@Pontifex_es: «Els sants són amics amb els quals podem teixir relacions d'amistat. Tots necessitem amics que ens ajudin a afrontar la vida. I aquesta és la confiança que ens anima en dirigir-nos als sants en els moments decisius de la nostra vida. #AudiènciaGeneral» (2 de febrer).

Recés de l'Arxiprestat de la Terra Alta

El diumenge, últim de Quaresma, l'Arxiprestat de la Terra Alta va tornar a reunir-se, després de molt temps, en un recés a la parròquia arxiprestal de Gandesa. Dirigits per Mn. Emilio Igual, rector d'Alcanar, ens va parlar del Sínode i la seva importància per a tota l'Església que camina cap al Senyor. Va ser un recés molt sentit que va acabar en una pregària a la creu i una celebració del sagrament de la penitència pels assistents.

Mn. David Arasa

Jornada de l'Esperit en un nou Curs Alpha

Us portem la notícia de la Jornada de l'Esperit dins del Curs Alpha que hem fet, novament, al Santuari de la Mare de Déu del Loreto, a Tarragona.

La novetat d'aquest curs és que, per primera vegada l'hem fet a Vandellòs, on hi participen gent del poble i uns pocs convidats que viuen a Miami-Platja, coordinats i servits per l'equip de l'Hospitalet de l'Infant, esperant que en surti també un equip a Vandellòs i aquest sigui el primer de molts altres. El dia ens va acompanyar radiant i la convivència va ser genial. El matí el vam dedicar a dues xerrades, a passejar i al treball en grups. Després del dinar (com sempre, excel·lent) vam tenir la xerrada sobre «Com omplir-se de l'Esperit Sant», per passar tot seguit a la pregària de l'Esperit Sant, que va ser molt profunda i emotiva.

Abans de recollir, vam fer una petita posada en comú i ens vam emplaçar a continuar les trobades que falten fins a finals d'abril, que reprendrem passada la Setmana Santa.

Mn. Jordi Salvadó

AGENDA

- **Divendres 20**, Alfara de Carles, a les 20 h, confirmacions.
- **Dissabte 21**, Consell Diocesà de Càritas. / Tortosa, Parròquia Mare de Déu del Roser, a les 19.30 h, confirmacions.
- **Diumenge 22**, Cervera del Maestre, a les 12 h, confirmacions.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

16. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Fets 14,5-18 / SI 113 B / Jo 14,21-26]. Sant Honorat, bisbe, patró dels forners o flequers; sant Joan Nepomucè, prev. de Praga i mr. del secret de confessió; sant Simó Stock, prev. carmelità; santa Margarida de Cortona, terciària franciscana; sant Germer, bisbe; sant Joan Baptista de La Salle, prev. fund. Institut dels Germans de les Escoles Cristianes; sant Lluís Orione, rel.; sant Alipi i sant Possidi, bisbes; sant Pacomi, abat; sant Ubaldo de Gubbio, bisbe; sant Andreu Bobola, prev. i mr.

17. □ Dimarts [Fets 14,19-25 / SI 144 / Jo 14,27-31a]. Sant Pasqual Bailon (1540-1592), rel. franciscà mort a Vila-real, patró d'associacions i congressos eucarístics; santa Restituta, vg.

18. □ Dimecres [Fets 15,1-6 / SI 121 / Jo 15,1-8]. Sant Joan I, papa

(523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Feliu de Cantalici, rel. caputxí; santa Rafaela Maria Porras, rel. fund. Esclaves del Sagrat Cor, a Madrid (ACJ, 1877); beat Joan Gilabert, religiós mercedari, de Reus.

19. □ Dijous [Fets 15,7-21 / SI 95 / Jo 15,9-11]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca; beat Climent d'Òsimo i beat Agustí de Taranò, prevs.; sant Crispí de Viterbo, religiós.

20. □ Divendres [Fets 15,22-31 / SI 56 / Jo 15,12-17]. Sant Bernardí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldi-

ri o Boi, mr.; sants Hilari i Silví, bisbes; santa Basilissa, vg.

21. □ Dissabte [Fets 16,1-10 / SI 99 / Jo 15,18-21]. Sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda; sant Eugeni de Mazenod, bisbe; sant Ivo de Chartes, bisbe; sant Cristòfor Magallanes, prev., i companys, mrs.

22. □ Diumenge vinent, VI de Pasqua (lit. hores: 2a setm.) [Fets 15,1-2. 22-29 / SI 66 / Ap 21,10-14.22-23 (o bé, del diumenge VII: Ap 22,12-14. 16-17.20) / Jo 14,23-29 (o bé, del diumenge VII: Jo 17,20-26)]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

Diumenge V de Pasqua (C)

COMENTARI

«Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres»

L'evangeli d'aquest diumenge tot i trobar-nos en el temps pasqual ens parla de la passió que per Jesús és el moment de la glòria: *Quan Judes va ser fora, Jesús digué: ara el Fill de l'home és glorificat i Déu és glorificat en ell.* És el moment de la glòria perquè la fidelitat al Pare arriba al seu punt màxim, donant la vida per nosaltres. Però abans d'arribar a la mort deixa als deixebles el seu gran manament: *Us dono un manament nou, que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres.* És un manament nou perquè es tracta d'estimar com Jesús, arribant fins i tot a donar la vida pels germans, bons i dolents com va fer ell. El Senyor ens deixa com a herència no molts manaments sinó un de sol: estimar. Ja sabem que estimar, com diu sant Pau, és la síntesi de tots els manaments. Per això, Jesús deixa com a senyal distintiu dels creients aquest amor: *Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà que sou deixebles meus.* A la primera lectura, seguint la narració dels Fets dels Apòstols veiem l'activitat de *Pau i Bernabé a Listra, Iconi, Antioquia de Pisídia, Perga, Atàlia i Antioquia de Síria: confortaven els convertits, els exhortaven que es mantinguessin fidels, ordenaren preveres, els encomanaren al Senyor.* Tota aquesta activitat és fruit de l'amor, amor al Senyor que els va cridar per portar l'evangeli a tots els pagans i amor a tots els qui van acceptar el missatge. En les seves cartes, l'apòstol els demana sovint que vagin creixent cada cop més en l'amor. El terme final és aquest *cel nou i la terra nova, la Jerusalem celestial, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, allà on Déu eixugarà les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes.* Les coses d'abans han passat: *Jo faré que tot sigui nou.* Llavors es viurà aquest amor total entre Crist i la seva esposa que som els creients. Ja no hi haurà ni fe ni esperança sinó visió i possessió però sí hi haurà la realitat d'un immens amor total i pur que hem de començar a viure ja ara.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè duguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu. O bé: Al-leluia.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entranyablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut, i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat.» Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

▶ Lectura de l'Evangelio segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat. Fillets, és per poc temps que encara esteu amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar por muchas tribulaciones para entrar en el reino de Dios. En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído.

Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfília. Y después de predicar la Palabra en Perge, bajaron a Atalia y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían encomendado a la gracia de Dios para la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre, Dios mío, mi rey. O bien: Al-eluya.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles. / Que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, pues el primer cielo y la primera tierra desaparecieron, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén que descendía del cielo, de parte de Dios, preparada como una esposa que se ha adornado para su esposo. Y oí una gran voz desde el trono que decía: «He aquí la morada de Dios entre los hombres, y morará entre ellos, y ellos serán su pueblo, y el "Dios con ellos" será su Dios». Y enjugará toda lágrima de sus ojos, y ya no habrá muerte, ni duelo, ni llanto, ni dolor, porque lo primero ha desaparecido. Y dijo el que está sentado en el trono: «Mira, hago nuevas todas las cosas.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Agora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará. Hijitos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también unos a otros. En esto conocerán todos que sois discípulos míos: si os amáis unos a otros.»